

Предлог Закон за медицинските студии и континуираното стручно усовршување на докторите на медицина

Член 1

Со овој закон се уредуваат условите и постапката за стекнувањето на квалификации за вршење на професијата доктор на медицина на територијата на Република Македонија, студиските програми за образование и стекнување на квалификации за вршење на дејност на доктори на медицина, полагањето на стручниот испит за докторите на медицина, континуираното стручно усовршување на докторите на медицина, следењето на новите сознанија во медицината, унапредувањето на знаењето и практичните вештини на докторите на медицина.

Член 2

Диплома за завршено образование и стекнати квалификации од областа на медицината за вршење на професијата доктор на медицина издаваат високообразовните установи во Република Македонија акредитирани од страна на Одборот за акредитација и евалуација на високото образование и кои поседуваат решение за вршење на високообразовна дејност издадено од страна на министерството надлежно за работите на високото образование.

Член 3

(1) Основното високо образование за вршење на професијата доктор на медицина опфаќа најмалку шест години на високо образование односно 5 500 часа на теоретска настава и практична обука обезбедена од универзитет или под надзор на универзитет, и под надзор на министерствата надлежни за работите на високото образование и здравството.

(2) Основното високо образование за вршење на професијата доктор на медицина гарантира дека лицето кое го завршило процесот на образование, најмалку ги стекнало следниве знаења и вештини:

- соодветно знаење на науките на кои се заснова медицината и добро разбирање на научните методи, вклучувајќи ги начелата за мерење на биолошките функции, вреднување на научно востановените факти и анализата на податоците;

- доволно разбирање на структурата, функциите и однесувањето на здравите и болните лица, како и односите помеѓу здравствената состојба и физичката и социјалната средина на човекот;

- соодветно знаење на клиничките дисциплини и практика на медицината во однос на профилактиката, дијагностиката и терапијата, што му овозможуваат да добие целосна слика на психичките и физичките заболувања, како и на човековата репродукција;

- соодветно клиничко искуство во здравствени установи под соодветен надзор.

Член 4

(1) Студиските програми за образование и стекнување на квалификации за вршење на дејност на доктори на медицина ги акредитира Одборот за акредитација и евалуација на високото образование на предлог на посебна комисија од пет членови која ја формира министерот надлежен за високото образование.

(2) Членови на комисијата од став (1) на овој член се доктори по медицински науки со наставно-научно звање вонреден, односно редовен професор на медицински науки, кои имаат објавено најмалку пет трудови во научни списанија со импакт фактор.

Член 5

(1) Одборот за акредитација и евалуација на високото образование при акредитирањето на студиска програма со чие завршување студентите се стекнуваат со образование и квалификации за вршење дејност на доктор на медицина (во натамошниот текст: студиската програма), ја има во предвид особено постапката за полагање на стручниот испит и одредбите на овој закон.

(2) Студиската програма вклучува предмети од претклинички области кои се изучуваат и полагаат во текот на првите две години и клинички области кои се изучуваат и полагаат во текот на следните четири години.

(3) Предметите од клиничките области не може да се полагаат пред да се положат сите предмети од претклиничките области.

(4) Студиската програма задолжително вклучува практична обука за болничко згрижување која се изведува во текот на изучувањето на предметите од претклиничките области преку волонтерска работа со полно работно време во универзитетска клиника, клиничка болница, општа болница, специјална болница односно во здравствена установа во која се врши специјалистичко консултативна здравствена дејност, во вкупно траење од три месеци континуирано, еднократно или во делови од по еден месец, и нејзиното успешно завршување е услов за полагање на предметите од клиничките области.

(5) Студиската програма задолжително вклучува и изучување и полагање на англиски јазик во текот на две години, од кои една година во текот на изучувањето на предклиничките области кога се изучуваат особено медицинските изрази од претклиничките области и една година во текот на изучувањето на клиничките области кога се изучуваат особено медицинските изрази од клиничките области.

(6) Високообразовната установа на која се изведува студиската програма (во натамошниот текст: високообразовната установа) задолжително определува најмалку еден предмет од претклиничките области и најмалку еден предмет од клиничките области, за кои наставата се изведува и испитите се полагаат на англиски јазик, при што доколку високообразовната установа определи повеќе предмети, студентот има право на избор предметот.

(7) Високообразовната установа во текот на изведувањето на студиската програма, покрај стекнувањето на знаење и вештини, обезбедува студентите да се стекнат со комуникациски вештини и со соодветен однос и начин на однесување кон колегите и пациентите.

(8) Високообразовната установа обезбедува со изведувањето на практичната настава покрај болнички кревети да не се вознемируваат пациентите, при што истата се изведува во мали групи на студенти и тоа при настава во форма на објаснување пред пациент, во група од најмногу шест студенти, а при настава во форма на медицински преглед на пациент од страна на студентите, во група од најмногу три студенти.

(9) Високообразовната установа во текот на секоја година задолжително обезбедува за сите клинички предмети најмалку едно предавање да одржи наставник кој предава на врвните 500 високообразовни установи од областа на медицински науки во светот, рангирани на последната објавена листа на Центарот за универзитети од светска класа при Шангајскиот Џиао Тонг Универзитет, на кое ќе бидат поканети да присуствуваат и сите наставници од соодветната област.

(10) Високообразовната установа врз основа на претходна писмена согласност на Министерството надлежно за високото образование во соработка со Министерството за здравство го уредува начинот на полагањето на испитите, кој се состои од писмен, устен и практичен дел, како и редоследот за полагање на испитите на тој начин што ќе се обезбеди успешно стекнување на неопходните знаења, вештини и начин на однесување, заради преоѓање на повисоко ниво на стекнување на знаења и вештини во рамките на истиот циклус на студии.

(11) Високообразовната установа го информира студентот за редоследот за полагање на испитите и тој е составен дел на студиската програма.

(12) На предавањата и на испитите, задолжително првенствено се користи стручна литература што е во употреба на врвните 100 високообразовни установи од областа на медицински науки во светот, рангирани на последната објавена листа на Центарот за универзитети од светска класа при Шангајскиот Џиао Тонг Универзитет.

(13) Со успешно завршување на студиската програма, студентот се стекнува со звање „доктор на медицина“, кое му овозможува вршење на дејност доктор на медицина по положувањето на стручниот испит, како и стручно усовршување и специјализација односно субспецијализација во одделни области од медицината.

(14) Високообразовната установа најмалку еднаш годишно ги поканува почесните и визитинг професори да одржат предавање на високообразовната установа од областа на медицината.

Член 6

(1) Пробната работа и полагањето на стручниот испит за докторите на медицина се врши согласно Законот за здравствена заштита и прописите кои произлегуваат од него, освен доколку поинаку не е определено со овој закон.

(2) Студентите на медицина и докторите на медицина полагаат стручен испит кој е услов за вршење на дејноста доктор на медицина (во натамошниот текст: стручен испит).

(3) Стручниот испит се полага пред испитна комисија формирана од Лекарската комора на Македонија, која за првиот дел ја сочинуваат три члена, а за вториот дел ја сочинуваат пет члена.

(4) Членовите на комисијата од став (3) на овој член се доктори по медицински науки кои имаат објавено најмалку пет трудови во научни списанија со импакт фактор и кои престојувале и работеле на медицински факултети, медицински институти, односно здравствени установи во земјите членки на ОЕЦД, во период од најмалку вкупно шест месеци, континуирано или со прекини.

(5) Стручниот испит се состои од писмен, устен и практичен дел.

(6) Успешно положениот писмен дел е услов за полагање на усниот дел.

(7) Стручниот испит се полага во два дела.

(6) Студентите на медицина го полагаат првиот дел од стручниот испит кој е услов за полагање на клиничките испити и се полага по завршувањето на практичната обука за болничко згрижување, по завршувањето на обука за прва помош според програма утврдена од Лекарската комора на Македонија и по положувањето на сите претклинички испити од студиската програма со кои се стекнува образование и квалификации за вршење на дејноста доктор на медицина.

(7) Писмениот дел на првиот дел на стручниот испит опфаќа проверка на знаењата од следните области: Медицинска физика, Медицинска хемија и Биохемија/Молекуларна биологија, Медицинска биологија и анатомија, Хистологија и ембриологија, како и Основи на медицинска психологија и медицинска социологија.

(8) Писмениот дел на првиот дел од стручниот испит се состои од базен на најмалку 4 000 прашања кои се преиспитуваат секои две години, и кои се утврдени од страна на комисија формирана од страна на министерот за здравство чии членови ги исполнуваат условите од став (4) на овој член, .

(9) Најмалку 60% од прашањата од став (8) на овој член се обезбедуваат од прашањата за полагање на стручен испит односно друг соодветен испит кој го полагаат докторите на медицина во земјите членки на ОЕЦД.

(10) На писмениот испит присуствуваат претставници од Министерството за здравство, Министерството за образование и наука и претставник што ќе го определи Владата на Република Македонија кои можат да го прекинат полагањето доколку истото

се спроведува спротивно на прописите или е доведено во прашање објективноста на резултатите, а доколку има случаи на препишување или недозволените консултации може да го отстрани таквиот доктор на медицина од писмениот испит.

(11) Усниот и практичниот дел на првиот дел на стручниот испит опфаќа проверка на знаењата од следните области: Анатомија, Хистологија и ембриологија, Биохемија/молекуларна биологија и Физиологија.

(12) Вториот дел од стручниот испит се полага по завршувањето на студиската програма и пробната работа.

(13) Вториот дел од стручниот испит опфаќа усен и писмен дел на проверка на знаењата од следните области:

- Семејна медицина,
- Анестезиологија,
- Медицина на труд и социјална медицина,
- Офталмологија,
- Хирургија,
- Дерматовенерологија,
- Гинекологија и акушерство,
- Оториноларингологија,
- Хумана генетика,
- Хигиена, микробиологија и вирусологија,
- Интерна медицина,
- Педијатрија,
- Клиничка хемија и лабораториска дијагностика,
- Неврологија,
- Ортопедија,
- Патологија,
- Патофизиологија,
- Фармакологија и токсикологија,
- Психијатрија и психотерапија,
- Психосоматска медицина и психотерапија,
- Судска медицина,
- Урологија,
- Епидемиологија, медицинска биометрија и медицинска информатика,
- Етика и деонтологија,
- Здравствена економија,
- Инфектологија и имунологија,
- Геријатрија,
- Ургентна медицина,
- Клиничка фармакологија / фармакотерапија,
- Превенција и промоција на здравјето,
- Радиологија, радиотерапија и заштита од зрачење,
- Рехабилитација, физикална медицина и природни начини за заздравување,
- Палијативна медицина,
- Медицина на болка.

(14) На вториот дел од стручниот испит, кандидатот треба на конкретни случаи да покаже дека во текот на студиите се здобил со знаења што знае да ги примени во пракса, како и со неопходните интердисциплинарни знаења и вештини за еден доктор на медицина, при што особено мора да докаже дека:

- ја владее техниката за земање анамнеза, методите за клинички преглед и техниката за основните лабораториски методи и да знае да ги процени добиените резултати,

- е во состојба да ги побара и да ги добие информациите неопходни за поставување дијагноза, да го препознае различното значење и тежина за поставување на дијагнозата и критичко да проценува во рамките на диференцијално-дијагностичките размислувања,
- има доволни познавања за патологијата и патофизиологијата, и особено е во можност да ги препознае патогенетските поврзаности,
- ги владее индикациите за конзервативна и оперативна терапија, како и најважните терапевтски принципи и може да донесе здравствено-економски разумни одлуки,
- поседува основни фармаколошки знаења, има познавања од фармакотерапијата, особено примената на медицински значајни фармацевтски препарати, нивните индикации и контраиндикации, исто така земајќи го во предвид здравствено-економскиот аспект, како и препишувањето на лекови,
- ги владее основите за промоцијата на здравјето, превенцијата и рехабилитацијата, знае да го процени влијанието на околината, општеството, семејството и професијата,
- ја познава потребата и основните принципи на координирање при процедурите за третман, и
- ги познава општите правила на лекарското однесување кон пациентот, особено имајќи ги во превид етичките прашања, знае како соодветно да се однесува во ситуацијата при пружањето помош, при грижата кај хроничните и неизлечивите заболени, како и со оние што умираат.

(15) Практичниот дел на вториот дел од стручниот испит се состои од проверка на знаењата и вештините во Медицинскиот симулациски центар, како и од проверка на знаењата и вештините на вистински пациент.

(16) Поблиските услови за начинот на полагање, условите при полагање, времетраењето и прагот на положеност на стручниот испит го припишува министерот за здравство.

Член 7

(1) Заради непрекината надградба на знаењата, способностите и вештините на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите имаа обврска да следат обуки и други облици на стручно усовршување кои се однесуваат на тековните достигнувања во медицината, научните истражувања, медицинската технологија, напредувањето на комуникациските и социјалните вештини, системите за управување и одржување на квалитет и стандарди кои се однесуваат на дејноста на докторите на медицина.

(2) Обуките на докторите на медицина се состојат од специјализирани или интердисциплинарни обуки, како и обуки за стекнување на практични клинички вештини.

(3) Директорите на јавните здравствени установи, најдоцна до 1 ноември во тековната година, донесуваат годишни планови кои важат од 1 јануари следната година, за обука на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите во Република Македонија и во странство, кој го одобрува Министерството за здравство.

(4) Врз основа на годишните планови на јавните здравствени установи од став (3) на овој член, Министерството за здравство најдоцна до 1 декември во тековната година, донесува годишна програма која важи од 1 јануари следната година, за обука на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите во Република Македонија и во странство, согласно потребите на здравствениот систем, заради подигнување на нивото на здравствена заштита односно воведување на нови методи на здравствена заштита.

(5) Врз основа на годишната програма од став (4) на овој член, медицинскиот директор на јавната здравствена установа во кои има два директори, односно директорот на јавната здравствена установа во која има еден директор, донесува решение за упатување на обука на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите.

(6) Против решението од став (5) на овој член дозволена е жалба од докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите од став (5) на овој член до Министерството за здравство во рок од 8 дена по приемот на решението.

(7) По исклучок од став (5) на овој член, и Министерството за здравство може да донесе решение за упатување на обука на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите, заради подигнување на нивото на здравствена заштита односно воведување на нови методи на здравствена заштита.

(8) Решението од став (7) на овој член е конечно и по него може да се води управен спор.

(9) Тужбата за поведување на управен спор од ставот (8) на овој член се поднесува во рок од 30 дена од денот на приемот на решението од став (7) на овој член и истата не го одлага извршувањето на решението.

(10) Докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите кои се упатени на обука во странство се должни за обезбедат потврда за успешно завршена обука и стекнати знаења, како и да обучат најмалку пет доктори на медицина, специјалисти односно супспецијалисти во Република Македонија.

Член 8

(1) Трошоците за обуки на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите ги покриваат Министерството за здравство односно јавните здравствените установи во кои се вработени, а престојот и успешното завршување на обуката спаѓаат во работните обврски на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите и нивното неизвршување претставуваат дисциплински престап.

(2) Доколку докторот на медицина, специјалистот или супспецијалистот обезбеди покривање на трошоците за обука од друго правно или физичко лице и обуката ја следи надвор од работните обврски, на јавната здравствена установа во која е вработен е должен да уплати 20% од добиените средства, кои се наменети исклучиво за обуки на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите.

(3) Доколку за доктор на медицина е обезбедена обука во здравствена установа во странство, директорот на јавната здравствена установа во која е вработен докторот на медицина е должен истата да ја овозможи, освен доколку докторот на медицина одбие да потпише договор со кој ќе се обврзе одреден временски период да остане да работи во јавната здравствена установа.

(4) На докторот на медицина од став (3) на овој член кој успешно ќе ја заврши обуката од став (3) на овој член, му се исплатува нето плата која е зголемена за 10%, во период тројно подолг од период во кој истиот бил на обуката.

Член 9

(1) Стручното усовршување на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите вклучува најмалку обука во Република Македонија и во странство, учество во работата на конгреси, симпозиуми и други форми на стручни состаноци, курсеви за континуирана едукација, студиски престои, објавување трудови во стручни и научни списанија и публикации, стекнување на стручни и научни звања и пријава за нуспојави на лекови.

(2) Стручното усовршување на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите вклучува и континуирана медицинска едукација во WEB форма која е претходно акредитирана од American Medical Association Physician Recognition Award или European Accreditation Council for Continuous Medical Education и тоа најмалку 15 случаи годишно за докторите на медицина и специјалисти кои имаат до 25 годишно работно искуство како доктор на медицина односно специјалист, односно за супспецијалисти кои имаат до 20 годишно работно искуство како специјалисти и супспецијалисти.

(3) Стручното усовршување од овој член е обврска на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите и нејзиното неспроведување претставува дисциплинска неуредност.

(4) Стручното усовршување од став (2) на овој член е услов за обновување на лиценцата за работа на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите.

(5) Стручното усовршување на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите се изведува и во рамките на здравствената установа каде се вработени.

(6) Со цел унапредување на вештините и знаењата на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите преку размена на искуства и мислења за конкретни случаи, здравствената установа најмалку еднаш неделно организира наменски лекарски колегиуми на кои задолжително присуствуваат сите доктори на медицина, специјалистите односно супспецијалистите вработени во здравствената установа, како и други лица кои ќе ги одреди медицинскиот директор на здравствената установа.

(7) На лекарските колегиуми задолжително се претставуваат и разгледуваат конкретни случаите со компликации, посложените случаи кои биле третирани во претходниот период, новите методи во давањето на здравствени услуги како и други случаи за кои лекарскиот колегиум ќе оцени дека можат да придонесат за унапредување на вештините и знаењата на докторите на медицина, а неизнесувањето на случаите на компликации или необразложувањето на новите методи во давањето на здравствени услуги од страна на присутните на лекарскиот колегиум претставува дисциплински престап.

(8) По барање на докторот на медицина на лекарски колегиум се разгледува и секој случај што тој смета дека е специфичен или има потреба да биде разгледан.

(9) Лекарските колегиуми ги свикува и со нивната работа раководи медицинскиот директор на здравствената установа или доктор на медицина кој тој ќе го овласти.

(10) За одржаните лекарски колегиуми се води записник во писмена форма и/или во форма на електронски видео или аудио запис, во вид, на начин и со содржина што ја пропишува министерот за здравство.

(11) Начинот и времетраењето на чување на записникот од ставот (10) на овој член ги пропишува министерот за здравство.

(12) Покрај лекарските колегиуми од ставот (6) на овој член, во здравствените установи секојдневно по правило во текот на утринските часови во работните денови се одржуваат состаноци на кои се презентираат и разгледуваат случаите кои се закажани за тој ден или за следниот ден и на кој присуствуваат сите доктори на медицина, специјалисти и супспецијалисти вработени во здравствената установа.

(13) Обуките за непрекината надградба на знаењата, способностите и вештините на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите може да ги спроведуваат Македонското лекарско друштво, стручните здруженија членки на Македонското лекарско друштво и други домашни и меѓународни стручни здруженија.

(14) Обуките од став 1 на овој член може да ги организираат и Министерството за здравство, медицински факултет, стручните здруженија, Македонската академија на науки и уметности и здравствените установи.

(15) Обуките од став 1 на овој член ги акредитира Лекарската комора на Македонија.

Член 10

(1) Со цел унапредување на вештините и знаењата на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите преку пренос на вештини и знаења од областа на медицината и работењето во здравствените установи, Министерството за здравство во јавните здравствени установи со договор може да ангажира, истакнати доктори на

медицина, специјалисти односно супспецијалисти од државите членки на ОЕЦД или македонски државјани, кои работеле најмалку пет години непрекинато во здравствени установи, односно високообразовни установи од областа на медицината во државите членки на ОЕЦД, како и раководни лица од здравствени установи во државите членки на ОЕЦД.

(2) Министерството за здравство со докторите на медицина, специјалистите односно супспецијалистите од ставот (1) на овој член склучува договор за вршење на медицинска дејност како здравствен работник во јавна здравствена установа, а со раководните лица од став (1) на овој член склучува договор, со кои се утврдува особено износот на надоместот кој не може да биде повисок од износот на платата што ја примал во здравствената установа во странство во која работел пред да го склучи договорот.

Член 11

(1) Со цел унапредување на вештините и знаењата на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите задолжително се врши видео снимање на сите хируршки интервенции во операциона сала кои се вршат во здравствените установи во Република Македонија.

(2) Начинот на видео снимањето од став (1) на овој член, како и начинот и времетраењето на чување на видео снимките ги пропишува министерот за здравство.

(3) Директорот на здравствената установа во која се вршат хируршки интервенции во операциона сала задолжително определува најмалку едно лице одговорно за одржување на системот за видео снимањето од став (1) на овој член.

(4) По барање на Министерството за здравство, Министерство за здравство - Државниот санитарен и здравствен инспекторат, Лекарската комора на Македонија, Медицинскиот симулациски центар или други надлежни органи, здравствената установа е должна без надомест да достави копија од видео снимка на одредена хируршка интервенција.

(5) Заради остварување на правото на пациент на второ стручно мислење, на барање на докторот на медицина, специјалистот односно супспецијалистот од кого е побарано второ стручно мислење здравствената установа е должна да му достави копија од видео снимка на хируршката интервенција која е извршена врз пациентот, за што се плаќа надомест во висина која ја утврдува министерот за здравство.

(6) Видео снимките на хируршките интервенции се користат и за образовни цели на медицински факултет во првиот, вториот и третиот циклус на студии и во Медицинскиот симулациски центар, како и за потребите на унапредување на вештините и знаењата на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите во здравствените установи, при што истите не смеат да содржат лични податоци на пациентите.

(7) Медицинскиот симулациски центар прави база на видео снимки на хируршки интервенции кои не смеат да содржат лични податоци на пациентите и која е достапна за студентите по медицина и докторите на медицина за образовни цели.

(8) Износот за надомест кој го плаќаат студентите по медицина и докторите на медицина за пристапот до базата на видео снимки на хируршки интервенција го утврдува министерот за здравство во зависност од времетраењето и начинот на пристапот до базата и трошоците за одржување на базата на видео снимки.

Член 12

(1) Делот од процесот за стекнување практични вештини неопходни за стекнување на називот доктор на медицина, дел од процесот на полагање на практичниот дел од стручниот испит, дел од процесот на стекнување на практични вештини за стекнување со стручно звање специјалист и супспецијалист, дел од полагањето на практичниот дел на

специјалистичкиот и супспецијалистичкиот испит, дел од процесот на продолжување на лиценца на докторите на медицина, како и проверката на знаењата на вештините на докторите на медицина по барање на Министерството за здравство, задолжително се изведува во Медицински симулациски центар.

(2) Медицинскиот симулациски центар се основа како установа согласно Законот за установи со удели од Република Македонија - Министерство за здравство, Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ Скопје - Медицински факултет и Лекарската комора на Македонија.

(3) Управниот одбор на Медицинскиот симулациски центар го сочинуваат пет члена од кои три члена се избрани од страна на Министерството за здравство, а по еден член од Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ Скопје - Медицински факултет и од Лекарската комора на Македонија.

(4) Директорот на Медицинскиот симулациски центар го именува и разрешува министерот за здравство.

(5) Медицинскиот симулациски центар има соодветна опрема која симулира патолошки состојби на човекот и овозможува проверка на стекнатите вештини преку дијагностички и терапевтски интервенции извршени на опремата, на конкретни случаи зададени по случаен избор, при што истовремено се врши и видео снимање на интервенцијата.

(6) Видот, обемот и начинот на стекнување на практичните вештини од став (1) на овој член ги утврдува министерот за здравство по претходно мислење од Лекарската комора на Македонија.

(7) Трошоците за стекнување на практичните вештини од став (1) на овој член за студентите и специјализантите односно супспецијализантите се на товар на високообразовната институција каде се запишани, а за докторите на медицина при процесот на полагање на практичниот дел од стручниот испит, при процесот на продолжување на лиценца на докторите на медицина и при проверката на знаењата на вештините на докторите на медицина по барање на Министерството за здравство, на товар на докторите на медицина.

(8) Управниот одбор на Медицинскиот симулациски центар со одлука на која согласност дава министерот за здравство ја утврдува висината на надоместоците за користење на услугите на Медицинскиот симулациски центар, во зависност од видот и обемот на услугите .

(9) Трошоците за работа на Медицинскиот симулациски центар ги обезбедува од сопствени средства.

Неовозможување видео снимање на хируршки интервенции

Член 13

Одговорното лице на здравствената установа кое нема да обезбеди услови за видео снимање на хируршка интервенција во операциона сала, кривично ќе одговара и ќе се казни со парична казна или затвор до една година.

Извршување хируршка интервенција без видео снимање

Член 14

Докторот на медицина, специјалистот односно супспецијалистот кој ќе изврши хируршка интервенција во операциона сала без да биде извршено видео снимање и покрај тоа што е овозможено видео снимање, кривично ќе одговара и ќе се казни со парична казна или затвор до една година.

Член 15

(1) Глоба во износ од 2 000 до 2 500 евра во денарска противвредност ќе и се изрече за прекршок на установата ако:

1) во текот на секоја година не обезбеди за сите клинички предмети најмалку едно предавање да одржи наставник кој предава на врвните 500 високообразовни установи од областа на медицински науки во светот, рангирани на последната објавена листа на Центарот за универзитети од светска класа при Шангајскиот Џиао Тонг Универзитет, на кое ќе бидат поканети да присуствуваат сите наставници од соодветната област (член 5 став (9)),

2) на предавањата и испитите, задолжително првенствено не се користи стручна литература што е во употреба на врвните 100 високообразовни установи од областа на медицински науки во светот, рангирани на последната објавена листа на Центарот за универзитети од светска класа при Шангајскиот Џиао Тонг Универзитет (член 5 став (12)),

3) најмалку еднаш годишно не ги покани почесните и визитинг професори да одржат предавање на високообразовната установа од областа на медицината (член 5 став (14)),

4) најдоцна до 1 ноември во тековната година, не донесат годишни планови за обука на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите во Република Македонија и во странство (член 7 став (3)),

5) најмалку еднаш неделно не организира наменски стручни колегиуми на кои задолжително присуствуваат доктори на медицина, специјалистите односно супспецијалистите вработени во здравствената установа (член 9 став (6)),

6) не се определи најмалку едно лице кое е одговорно за одржување на системот за видео снимање (член 11 став (3)),

7) по барање на здравствениот работник од кого е побарано второ стручно мислење не достави копија од видео снимка на хируршката интервенција која е извршена врз пациентот доколку е платен надоместот (член 11 став (5)).

(2) Глоба во износ од 2 000 до 2 500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече и на одговорното лице во установата за прекршоците од став (1) на овој член.

(3) Глоба во износ од 2 000 до 2 500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на одговорното лице во Министерството за здравство доколку не донесе годишна програма за обука на докторите на медицина, специјалистите и супспецијалистите во Република Македонија и во странство (член 7 став (4)).

(4) Глоба во износ од 1 000 до 2 000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на докторот на медицина кој нема да уплати 20% од добиените средства (член 8 став (2)).

(5) Глоба во износ од 2 000 до 2 500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на директорот на здравствената установа доколку не му ја овозможи на докторот на медицина обезбедената обука во здравствена установа во странство (член 8 став (3)).

(6) Глоба во износ од 10 000 до 15 000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на одговорното лице на здравствената установа доколку не достави копија од видео снимка на одредена хируршка интервенција по барање на Министерството за здравство, Министерство за здравство - Државниот санитарен и здравствен инспекторат, Лекарската комора на Македонија, Медицинскиот симулациски центар или други надлежни органи (член 11 став (4)).

Член 16

(1) Приходите од изречените прекршоци за здравствените установи и одговорните лица согласно овој закон се приходи на Буџетот на Република Македонија.

(2) Прекршочната постапка за прекршоците предвидени во овој закон ја води надлежниот суд.

(3) Пред поднесување на барање за поведување на прекршочна постапка пред надлежниот суд се спроведува постапка за порамнување согласно со Законот за прекршоците.

(4) Надзорот над спроведувањето на прекршочните одредби од овој закон врши Државниот санитарен и здравствен инспекторат.

Член 17

(1) Високообразовните установи ги доставуваат студиските програми усогласени со овој закон до Одборот за акредитација и евалуација на високото образование најдоцна до 30 јуни 2013 година.

(2) Одборот за акредитација и евалуација на високото образование најдоцна до 15 август 2013 година ги акредитира студиските програми усогласени со овој закон.

Член 18

(1) Студентите кои го започнале основното високо образование за вршење на професијата доктор на медицина пред започнувањето на примената на овој закон, ќе го завршат истото согласно прописите и студиските програми кои важеле до денот на започнувањето со примената на овој закон.

(2) Одредбата од членот 6 став (13) од овој закон во делот на областите: медицинска биометрија и медицинска информатика; здравствена економија, геријатрија, превенција и промоција на здравјето, природни начини за заздравување, палијативна медицина и медицина на болка, ќе се применува за кандидатите за полагање на вториот дел од стручен испит кои го започнале студирањето согласно студиските програми усогласени со овој закон.

(2) Кандидатите кои започнале да го полагаат стручниот испит пред започнувањето со примената на овој закон, ќе го довршат полагањето согласно прописите кои важеле до започнувањето со примената на овој закон.

Член 19

Министерот за здравство во рок од три месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон ќе ги донесе прописите чие донесување е утврдено со овој закон.

Член 20

(1) Одредбата од член 5 став (6) од овој закон ќе започне да се применува од 15 септември 2014 година.

(2) Одредбите од член 11 став (1) и членовите 13 и 14 од овој закон ќе започнат да се применуваат од 15 септември 2013 година.

Член 21

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

